

Obraz Šumavy v české a německy psané literatuře vzniklé po roce 1945 je determinován především pohnutým geopolitickým vývojem tohoto regionu ve druhé polovině 20. století. Většina českých textů o Šumavě vznikla v době totality, v textech německy píšících autorů se téma Šumavy objevuje převážně až po roce 1989. Češi vymezují Šumavu většinou jako prostor na české straně hranice, německy píšící autoři naopak vnímají Šumavu, resp. „Böhmerwald“ jako region, který se rozkládá na pomezí tří států. Šumava vystupuje česky i německy psaných textech jako příroda i prostor naplněný civilizací. Jsou reflektována zejména aktuální témata, jako např. ochrana přírody, zánik původních německých vesnic, znovuoobjevování Šumavy po roce 1989 apod. Česky i německy píšící autoři se také zabývají vztahy mezi Čechy a Němci.